

†Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΥΡΟΥ
ΔΩΡΟΘΕΟΣ Β΄

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ΕΠΙ Τῆ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΕΙ

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ. ΠΑΣΧΑ 2026

ΔΩΡΟΘΕΟΣ Β΄

Με το έλεος και τη Χάρη του Θεού

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Σύρου, Τήνου, Άνδρου, Κέας, Μήλου, Μυκόνου, Κύθνου, Σερί-
φου, Σίφνου, Κιμώλου, Φολεγάνδρου, Δήλου & Σικίνου

Προς

τους ευσεβείς Χριστιανούς, τους παροικούντες στα ευλογημέ-
να νησιά της καθ' ημάς Ιεράς Μητροπόλεως
και τους ευγενείς τους επισκέπτες

Έρμούπολη, Πάσχα 2026

Ευλογημένοι μου Χριστιανοί, κάτοικοι των ηλιοφώτιστων
και θαλασόλουστων νησιών μας,
Αγαπητοί μου επισκέπτες, όσοι τα επιλέξατε,
για να εορτάσετε μαζί μας τις Άγιες ημέρες της
Μεγάλης Εβδομάδος και του Πάσχα,
των Παθών και της Αναστάσεως του Κυρίου μας.

Καθώς ετοιμαζόμαστε να εορτάσουμε σε λίγο την
Ανάσταση του Κυρίου μας, νοερά μεταφερόμεθα στο
εκ πέτρας λελατομημένο και ερημικά κλεισμένο
μνημείο ψάλλοντας μαζί με τον Υμνογραφο «Όλοι
οι πιστοί, σε προσκυνούμε ζωοδόχε Τάφε, διότι εντός
σου ετάφη και αναστήθηκε ο Χριστός, ο Οποίος
είναι πραγματικά ο Θεός μας... » και γινόμαστε
μάρτυρες και προσκυνητές ενός θαύματος.

Στο Μνημείο του Ιωσήφ, όπου εναπέθεσαν το
Σταυρωμένο Σώμα του Διδασκάλου, εκείνη την
σκοτεινή και πενθηφόρα Παρασκευή, ο Χριστός
κατέστη τροπαιούχος νικητής επί του θανάτου.

Μέσα στην Εκκλησιαστική Παράδοση, στην
Υμνογραφία αλλά και στα κείμενα των Πατέρων
της Εκκλησίας, τέσσερα άψυχα κτιστά δημιουργή-
ματα, συμμετέχουν με έναν ιδιαίτερο τρόπο στην
σωτηρία του ανθρωπίνου γένους, και κατά τον
τρόπο αυτό αποκτούν πρόσωπο και υπόσταση.

Το Σπήλαιο της Βηθλεέμ, που φιλοξένησε τον
νεογέννητο Νηπιάσαντα Θεό.

Ο Ιορδάνης ποταμός, όπου ο Βαπτιζόμενος Ιησούς συνέθλιψε τας κεφαλάς των αοράτων δρακόντων.

Ο Τίμιος Σταυρός, ο οποίος κατεστάθη ο Θρόνος του τελευταίου και πραγματικού Βασιλέως του Ισραήλ.

Ο Πανάγιος και Ζωοδόχος Τάφος στον κήπο του Ιωσήφ, εντός του οποίου ο Θεός, υπέγραψε την Νέα του Διαθήκη.

Ένας Τάφος δανεικός, προσφέρεται ανιδιοτελώς για να διασωθεί η αξιοπρέπεια του ατιμωτικά σταυρωμένου Διδασκάλου. Μέσα σε έναν εχθρικό και αφιλόξενο κόσμο, γίνεται Τάφος Ξενοδόχος, όπου ο Δημιουργός πραγματοποιεί την κατάπαυση από πάντων των θαυματουργικών και διδακτικών Του έργων.

Η ριψοκίνδυνη θυσία των κρυφών μαθητών του Διδασκάλου, να περιποιηθούν και να ενταφιάσουν το Σώμα του Κυρίου, μεταμορφώνει τον λαξευτό καινούργιο Τάφο, από τόπο οδύνης και θανάτου, σε σύμβολο της ανάστασης του ανθρωπίνου γένους.

Το Κενό Μνημείο, γίνεται η μήτρα, εκ της οποίας προέρχεται ο Πρωτότοκος των Νεκρών.

Το Ζωοδόχο αυτό Μνημείο του Κυρίου, όπου οι Μυροφόρες Γυναίκες το χάραμα της Κυριακής προσκύνησαν τον Αναστημένο Θεό, αποτελεί το πρότυπο των μνημείων όλων των κεκοιμημένων προσφιλών μας προσώπων.

Εντός των μνημείων, τα σώματα των κεκοιμημένων, ομοιάζουν με το σιτάρι που σπείρεται στη φιλόξενη γη. Εκεί, υπομονετικά, δίχως να περνάνε στην ανυπαρξία, αναμένουν να δώσουν καρπούς ανάστασης.

Τα μνημεία των κεκοιμημένων, αποτυπώνοντας το Μνήμα του Εγηγεμένου Θεού, αντανακλούν την προσδοκία της Αναστάσεως.

Η αναμονή εντός του μνημείου βρίσκει απάντηση στην τριήμερο παραμονή του Χριστού στον φιλόξενο Τάφο του Ιωσήφ.

Αυτήν την ουσιαστική ελπιδοφόρα πραγματικότητα, που χαρίζει στην ανθρωπότητα ο Αναστάς Κύριος, επιδιώκει να αλλοιώσει μία νέας τάξης πραγμάτων φιλοσοφία.

Μία φιλοσοφία, η οποία ενδεδυμένη τον εκμοντερνισμένο τρόπο ζωής, οδηγεί στον εκμηδενισμό την ανθρωπίνης υπάρξεως. Διότι η καύση του κεκοιμημένου σώματος, δεν αποτελεί απλά μία διαφορετικού είδους εξοδιαστική τελετή, αλλά άρνηση του μυστηρίου της Αναστάσεως.

Το σώμα του ανθρώπου, μετά τον χωρισμό από την ψυχή, πορεύεται κατά την ιερή εντολή του Θεού στη γη, διότι από εκεί προήλθε. Το κέλευσμα αυτό του Θεού αποτελεί μία φιλόανθρωπη πρόνοια.

Το σώμα ευρισκόμενο στην γη δεν πορεύεται στην ανυπαρξία, αλλά αποδύεται τη φθορά και αναμένει να ενδυθεί την αφθαρσία στην κοινή ανάσταση.

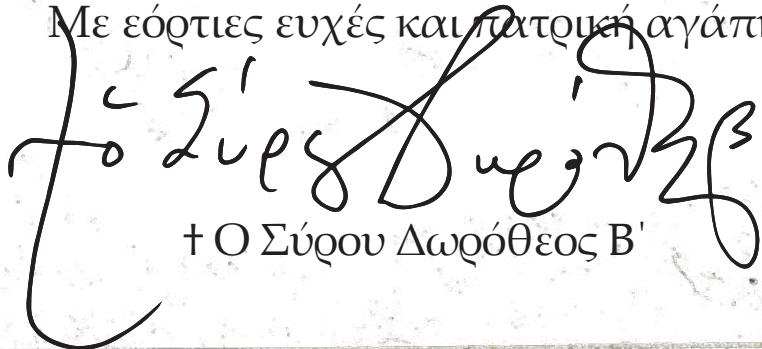
Τα μνημεία των κεκοιμημένων αδελφών μας, αποτελούν τα ξενοδοχεία, εντός των οποίων τα σώματα εναποτίθενται περιποιημένα και λαμβάνουν τις πρόπουσες τιμές, όπως τις ελάμβαναν ενόσω ευρισκόταν εν ζωή.

Η ζωή των Χριστιανών θεμελιώνεται πάνω στη ζωή και τη διδασκαλία του Χριστού. Η Ταφή και η Ανάσταση του Κυρίου, αποτελούν τις τελευταίες πράξεις της φιλόανθρωπης αγάπης του Θεού επάνω στη γη. Αλήθεια, όμως, πόσο πραγματικά Χριστιανοί είμαστε, όταν δεν πιστεύουμε αυτό στο οποίο βαπτίζομαστε;

Ο Πανάγιος και Ζωοδόχος Τάφος του Χριστού, αποτελεί τον ομφαλό της πνευματικής μας ζωής και υπάρξεως. Εκεί επάνω ακριβώς, στην μετώπη του, ένα επίγραμμα μας δείχνει τον δρόμο:

«οἱ τῶν σωμάτων τὴν ἔγερσιν ἀθετήσαντες,
πρὸς τὸ Χριστοῦ εἰσελθόντες μνήμα,
διδάχθητε,
ὅτι νενέκρωται,
καὶ ἐγήγερται πάλιν,
ἢ σὰρξ τοῦ ζωοδότου,
εἰς πίστῳσιν ἐσχάτης
Ἀναστάσεως, ἣν ἐλπίζομεν»

Με εὐχάριστες εὐχές καὶ πατρικὴ ἀγάπη,

† Ο Σύρου Δωρόθεος Β'